

noget andet end, at Amtslægen i Ringkøbing maa konstitueres eller fremtidig ansættes som Embedslæge for det Omraade, saadan er Forholdene —, bliver der fra Ringkøbing mod Vest 10 km, men mod Nord 27 km, mod Øst 40 km, mod Syd 45 km, og mod Syd-Øst endogsaa 53 km, saa der er, som ogsaa det faktiske Forhold viser, en afgørende Begrundelse for Ønskeligheden af en anden Ordning. Det viser sig her i Praksis, at Befordringsudgifterne bliver store, naar Embedslægerne benytter Automobil, som de her næsten udelukkende maa være henvist til at benytte. Jeg tror ogsaa her at være i Overensstemmelse med den nuværende Indehaver af Embedet. Den Besparelse, vi nu paaregner ved Nedlæggelsen af Embedet, vil gaa til Befordringsomkostninger.

Jeg havde endnu nogle flere Betragtninger, jeg gerne vilde have fremført, men da jeg hører, at Lovforslaget gaar i Udvalg, skal jeg afholde mig derfra nu og overgive dem til Udvalget.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der er faldet om Lovforslaget. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Fru Elna Munch for deres Tilsagn om Medvirkning til hurtig Behandling af Lovforslaget. Jeg skal ikke, som det ærede Medlem Hr. Rytter forudsaa, eller i hvert Fald antydede, modsætte mig Udvalgsbehandling, men jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Rytter meget anmode om, at det maa blive en meget kort Udvalgsbehandling.

Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der egentlig ikke havde stort andet at sige om Lovforslaget end, at det var i enhver Henseende slet — og det ærede Medlem nikker nu bifaldende —, har jeg nogle faa Bemærkninger. Jeg har med stor Opmærksomhed hørt, hvad det ærede Medlem havde at sige om Lovforslaget, og jeg har uvilkaarlig sammenlignet hans Udtalelser med, hvad hans Partifælle har sagt i det høje Landsting, det Landsting, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou nu ikke havde ret meget tilovers for. Han vilde endogsaa mene, at det var under min Værdighed at slutte en Overenskomst med Landstinget, som jeg har gjort. Nu er jeg imidlertid tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlems Mening om Landstinget er noget for sig selv, og at det ærede Medlems Ord, naar vi senere skal til en virkelig Realitetsbehandling af Loven om Embedslæger, vil komme til at veje

saare lidt ved Siden af det ærede Medlems Partifælles i Landstinget.

Det ærede Medlem talte om den Paragraf i Lovforslaget, der angaar de fire Embedslæger, som skal gaa fra deres Embeder den 1. Januar, hvis de ikke faar Lejlighed til at aflægge en Prøve. Jeg har ment om disse fire Embedslæger, at enten maa man sige, at de i Virkeligheden i en Del Aar har beklædt deres Embeder med Urette, fordi de ikke har været duelige dertil, eller ogsaa maa man sige, at det vilde være ganske overflødigt at stille dem op til Eksamen nu. Derfor har jeg i det Lovforslag, som jeg forelagde i Landstinget, ladet dette Eksamenskrav falde, og jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, at en af de ivrigste til at støtte mig i dette Krav var det ærede Medlems Partis Formand i Landstinget. Nu er det ikke blot et Personsspørgsmaal, men ogsaa et Pengespørgsmaal, thi det vil, saa vidt jeg ved, koste Staten en 14—15 000 Kr. at pensionere disse Embedslæger. Det kan det ærede Medlem naturligvis kimse ad, men det bør man ikke i disse Tider, hvor Pengene er smaa. Og dette i Forbindelse med den Omstændighed, at der egentlig ikke er megen Mening i, som ogsaa det ærede Medlem selv lejlighedsvis sagde, at sætte Folk i 60 Aars Alderen til Eksamen, er det, der gør det rimeligt, at man lader hele dette Eksamensspørgsmaal falde for disse fires Vedkommende, efter at de i 10 Aar har beklædt deres Embede uden Eksamen. Hvorvidt det har været rigtigt i sin Tid at give dem en saadan Betænkningstid som den, der her er Tale om, er et Spørgsmaal fuldstændig for sig. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Heldigvis var det ærede Medlem ogsaa enig med mig om, at det var rimeligt, at man kom ind paa, at Embedslægerne med passende Mellemrum fik et Kursus i de forskellige Discipliner, og saaledes paa de forskellige Omraader, der kan komme i Betragtning, var i Stand til at røgte deres Embede forsvarligt.

Det ærede Medlem sagde, at det var højest ejendommeligt at se en socialdemokratisk Regering i Pagt med Landstinget for at faa hele Udviklingen til at staa stille. Jeg ved saamænd ikke, om der egentlig er sluttet nogen Pagt med Landstinget. Jeg er blevet enig med Landstinget om nogle Ændringer i Embedslægeloven, men Revisionsbestemmelsen er opretholdt. Og det er min Opfattelse, at Embedslægeloven paa forskellig Maade trænger til en gennemgribende Revision (*Johannes Lou*: Det